یادداشت

مکزیک، نفت و مواد مخدر

گسترش دامنه تأثیر فعالیت قاچاقچیان مواد مخدر در مکزیک، به تدریج صنعت نفت این کشور عمده تولیدکننده نفت غیراوپکی را نیز به مخاطره انداخته است.

به گزارش هفته نامه انرژی کامپس، اوج گرفتن درگیری دولت مکزیک با قاچاقچیان تندرو مواد مخدر، روز به روز بیشتر مورد توجه محافل داخلی و بین المللی قرار گرفته است. هیلاری کلینتون، وزیر امور خارجه آمریکا چندی پیش اعلام کرد: خشونت ها در مکزیک کم کم به شورش تبدیل شده و وضعیت این کشور را با دو دهه پیش کلمبیا مقایسه کرد. این اظهار نظر ها، درگیری های لفظی شدیدی را در پی داشت. بخشی از نگرانی مسئولان آمریکایی درباره وضعیت مکزیک، از آنجا ناشی می شود که مکزیک دومین صادرکننده نفت به آمریکاست و درگیری های کنونی، بر صنعت نفت این کشور نیز تأثیر گذاشته است. از دسامبر ۲۰۰۶ و با اعلام جنگ علیه قاچاقچیان مواد مخدر از سوی فلیپه کالدرون، رئیس جمهور مکزیک، درگیری ها در این کشور شدت گرفت. از آن پس، سالانه هزاران نفر در مکزیک در جریان درگیری های مربوط به مواد مخدر، کشته یا ربوده شده اند. تابستان امسال، یکی از پر تلفات ترین دوره ها بود و در ماه ژوئیه، بیش از هزار و ۲۰۰ نفر در درگیری ها کشته شدند. شهر مکزیکی سیوداد خوارس در مرز این کشور با آمریکا، خطرناک ترین شهر بوده و برآورد می شود در دو سال گذشته، بیش از ۳ هزار و ۵۰۰ نفر در این شهر کشته شده باشند. در آمریکا، ایالت های مرزی همچون تگزاس، بارها به شهروندان خود تذکر داده اند که جز در موارد بسیار ضروری، از سفر به شمال مکزیک پرهیز کنند. امکانات پلیس محلی مکزیک، برای مبارزه با این مشکل بسیار اندک است، زیرا قاچاقچیان، به پیشرفته ترین سلاح ها مجهز هستند که از آمریکا به این کشور قاچاق شده و یا از ارتش مکزیک دزدیده می شوند. گردش مالی قاچاق مواد مخدر در مکزیک، سالانه حدود ۴۰ میلیارد دلار را در بر می گیرد و همزمان، قاچاقچیان دامنه فعالیت خود را گسترش داده و به فعالیت هایی همچون زور گیری، قاچاق انسان، آدم ربایی و حتی دزدی نفت و فرآورده های نفتی نیز روی آورده اند. برآورد شده است که از سال ۲۰۰۸ میلادی تا کنون، فرآورده های نفتی به ارزش حدود یک میلیارد دلار از شرکت دولتی پمکس مکزیک دزدیده شده باشد. یکی از گروه های تبهکار مکزیک که در سال جاری میلادی منهدم شد، به تنهایی معادل ۵۰ میلیون دلار فرآورده های نفتی ربوده بود. بعضی از منابع آگاه اعلام می کنند قاچاقچیان تمرکز خود را بر صنعت نفت و گاز افزایش داده اند. در ماه های اخیر، گروه های تبهکار، در میدان گازی بورگس در شمال شرق مکزیک، چند کارگر را ربودند و گزارش هایی وجود دارد که از تلاش بعضی گروه های تبهکار برای باج گیری از شرکت پمکس خبر داده اند. بعضی از کارگران شرکت پمکس، از ترس، کار در میدان بورگس را رها کرده اند؛ اما مواردی از این دست، تأثیر زیادی بر تولید این میدان گازی نداشته است. بورگس یکی از مهمترین مناطق تولید گاز مکزیک است که روزانه، بیش از یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون فوت مکعب گاز تولید می کند. با وجود آمارهای نگران کننده و تعداد کشته های زیاد، باید پرسید که این مشکل تا چه حد جدی است و آیا دلیلی برای نگرانی صنعت نفت مکزیک، از این بابت وجود دارد. به دلایل گوناگون، از جمله این که شرکت پمکس اعلامیه های اندکی درباره مشکلات امنیتی خود منتشر کرده، برآورد دقیق خطرهایی که بخش انرژی مکزیک را تهدید می کند دشوار است، اما بدون شک، سطح خشونت ها، جدی و رو به فزونی است و قاچاقچیان، از مرزهای پیشین فعالیت خود فراتر رفته و فعالیت هایی همچون بمب گذاری و کشتن نیروهای پلیس و خبرنگاران را آغاز کرده اند. حتی پیروزی های دولت مکزیک در دستگیری سران قاچاقچیان و منهدم کردن دار و دسته های فعلی، سبب شده است جنگ و رقابت دار و دسته های باقی مانده برای پر کردن جای قبلی ها، شدیدتر و خشن تر شود. با این همه، هنوز نمی توان گفت مکزیک در این جنگ ها شکست خورده است و دولت این کشور در مناطق مختلف، حتی در خطرناکترین آنها، همچنان حضوری پررنگ و قدرتمند دارد. کالدرون، حضور نیروهای امنیتی در شمال مکزیک را برای مبارزه با دار و دسته های خلافکار، تقویت کرده است و افزون بر این، دامنه خشونت ها در شمال این کشور محدود باقی مانده و دیگر مناطق مکزیک، از امنیت و آرامش قابل قبولی برخوردارند. بنا بر گزارش دفتر مواد مخدر و بزهکاری سازمان ملل، نرخ قتل در مکزیک در سال ۲۰۰۸ میلادی، ۱۱٫۶ نفر از هر صد هزار نفر بوده که نشان دهنده امنیت بسیار بالای مکزیک در مقایسه با دیگر کشورهای آمریکای جنوبی است. برای نمونه، این نرخ در برزیل ۲۲ نفر، در کشور پر گرفتگر بلیز ۳۴٫۳ نفر و در ونزوئلا، ۵۲ نفر در هر صد هزار نفر بوده است. بر خلاف گفته های کلینتون، وضعیت مکزیک بسیار بهتر از روزهای سیاه کلمبیا است که شهروندان، از ترس روبده شدن، حاضر نبودند در بزرگراه های آن رانندگی کنند. در واقع، بیشتر مناطق مکزیک، با وجود خشونت های محلی، به فعالیت عادی خود ادامه می دهند. افزون بر این، تحلیلگران معتقدند صنعت نفت مکزیک، تا حدودی در برابر خشونت های مربوط به قاچاقچیان از مصونیت برخوردار است. از جمله دلایل این مصونیت، وضعیت جغرافیایی صنعت نفت مکزیک است زیرا گروه های خلافکار مکزیک، بیشتر در شمال و غرب این کشور متمرکزند، در حالی که تأسیسات نفتی، با فراساحلی هستند و در خلیج مکزیک قرار دارند، یا در جنوب این کشور قرار گرفته اند. حتی به گفته یک کارشناس مقیم مکزیکو سیتی، تأسیسات میدان گازی بورگس در نزدیکی مسیرهای قاچاق مواد مخدر در شمال این کشور، با خطر زیادی رو به رو نیستند. با این که خشونت ها، خطر مستقیم زیادی برای بخش انرژی مکزیک ندارند، اما با توجه به گسترش دامنه فعالیت گروه های خلافکار به فعالیت های اقتصادی قانونی در این کشور، هنوز خطر دزدی و باجگیری، صنعت نفت و گاز مکزیک را تهدید می کند. مدت ها است که شرکت پمکس، از سرقت نفت خط لوله های خود از سوی فرصت طلبان، رنج می برد و گفته می شود بیشتر این گونه فعالیت ها، به دست گروه های بزهکار سنتی روی می دهد، نه قاچاقچیان مواد مخدر. با این حال، ادعا شده است قاچاقچیان مواد مخدر، برای پولشویی، از شرکت های خدمات دهنده به پمکس بهره برداری می کنند. به اعتقاد آلیسون بتون، تحلیلگر دفتر مکزیک گروه مشاوره امنیتی اوراسیا، قاچاقچیان مواد مخدر مکزیک، نمی توانند به راحتی دامنه فعالیت های خود را از باجگیری، دزدی و مواردی از این دست فراتر ببرند و یک حمله همه جانبه را به زیرساخت های نفت و گاز مکزیک ترتیب دهند. بتون گفت: گروه های فعال در قاچاق مواد مخدر، شاید اعتقاد داشته باشند که صنعت نفت مکزیک، منبع گذرایی برای به دست آوردن پول های بادآورده است، اما فکر نمی کنم این صنعت به یک هدف سازمان یافته برای آنها تبدیل شود، زیرا این کار برای آنها چندان عاقلانه نیست. وی افزود: واکنش نشان دادن به این فعالیت ها، برای دولت مرکزی مکزیک آسان است. با این حال بتون تأکید می کند با تمرکز دولت بر سازمان های بزرگ قاچاق مواد مخدر، گروه های کوچک تر می توانند برای اخاذی از پمکس، کارگران را بدزدند. برای پیشگیری از چنین حوادثی، پمکس و شریکان این شرکت، نیازمند تقویت امنیت میدان های نفتی هستند که هزینه عملیات آنها را بالا می برد.

وزیر نفت خبر داد:

توافق ایران و ارمنستان برای گسترش همکاری در زمینه انرژی

دانش نفت: دکتر سید مسعود میرکاظمی ادامه فروش گاز و خرید برق را یکی از محورهای مذاکراتش با همتای ارمنستانی اعلام کرد و گفت: ایران و ارمنستان در زمینه گسترش همکاری های خود در زمینه نفت و گاز به توافق کلی دست یافتند.

وزیر نفت در حاشیه دیدار با وزیر انرژی و منابع طبیعی کشور ارمنستان با بیان این که دو کشور از دیر باز در زمینه تهاتر و تبادل گاز طبیعی و فرآورده های نفتی ارتباط نزدیکی داشته اند، افزود: ادامه تهاتر گاز طبیعی و برق بین دو کشور و همچنین احداث خط لوله ارسال بنزین و نفت گاز میان دو کشور از جمله مهمترین محورهای مذاکرات امروز بود. وی با اشاره به این که کشور ارمنستان خرید فرآورده های نفتی از ایران را با صرفه ترین راه برای تامین انرژی خود می داند، گفت: با توجه به افزایش ظرفیت تولید فرآورده های نفتی در ایران و همچنین احداث پالایشگاه های نفت جدید، این کشور می تواند بازار جدیدی برای ما باشد. وزیر نفت با تاکید بر این که مذاکرات ایران و ارمنستان در زمینه انرژی مثبت بوده است، گفت: دو طرف توافق کردند به زودی طرح یاد شده (احداث خط لوله فرآورده نفتی به مقصد ایروان) به مرحله اجرا نزدیک شود. دکتر میرکاظمی با تاکید بر این که کشور ارمنستان برای تامین فرآورده های نفتی مورد نیاز خود به آبهای آزاد دسترسی ندارد، گفت: خرید فرآورده های نفتی و گاز طبیعی تولید شده در خلیج فارس از سوی این کشور بسیار ارزان تر از خرید از سایر کشورهای همسایه این کشور است، ضمن آن که ایران توسعه پالایشگاه های نفت مناطق شمالی خود را در دستور کار دارد که این امر می تواند برای تامین نیاز فرآورده های نفتی کشورهای همسایه همچون ارمنستان مفید باشد. وی درباره ارزش و حجم قرارداد جدید نفتی و گازی میان دو کشور گفت: طی دو هفته آینده جزئیات قرارداد جدید میان دو کشور با ورود هیئت های کارشناسی ارمنستانی مشخص خواهد شد. آرمن موسسیان، وزیر انرژی و منابع طبیعی ارمنستان نیز با یادآوری این که سال ها از همکاری اقتصادی ایران و ارمنستان در زمینه نفت و گاز می گذرد، جلسه مشترک امروز با وزیر نفت ایران را قدمی رو به جلو در رابطه اقتصادی دو کشور اعلام کرد. وی پیگیری و به سرانجام رساندن پروژه های مشترک پیشین میان دو کشور را از مهمترین محورهای مذاکره دو کشور اعلام کرد و گفت: هم اکنون زمینه و ظرفیت های لازم برای همکاری در کشور در زمینه فرآورده های نفتی، گاز طبیعی و پتروشیمی فراهم است. موسسیان از توافق کشورش با ایران برای افزایش سطح همکاری های نفتی و گازی در آینده خبر داد و ابراز امیدواری کرد: همکاری با ایران به عنوان یکی از بزرگترین دارندگان منابع هیدروکربوری و رئیس سازمان کشور های تولید کننده نفت (اوپک) برای ارمنستان بسیار مناسب و به صرفه خواهد بود. وی با دعوت از وزیر نفت ایران برای بازدید از کشور ارمنستان تصریح کرد: امیدواریم این سفر به زودی انجام شود.

جزئیات نحوه همکاری ایران برای ساخت مشترک پالایشگاه در سوریه:

ضیغمی: ایران ۲۶ درصد سهام پالایشگاه الفروقلوس سوریه را در اختیار دارد

دانش نفت: معاون وزیر نفت درباره ساخت پالایشگاه الفروقلوس با مشارکت ایران، ونزوئلا، سوریه و مالزی گفت: بر اساس پیشنهاد شرکا در حال مذاکره برای افزایش سهم سوریه در تامین خوراک این پالایشگاه هستیم.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران در باره روند ساخت پالایشگاه سوریه با مشارکت ایران، تصریح کرد: بر اساس مذاکراه با روسای جمهوری کشورهای ایران، ونزوئلا، سوریه و مالزی، پالایشگاه الفروقلوس در سوریه (۴۵ کیلومتری شهر حمص، در مرکز کشور سوریه) و با سرمایه گذاری مشترک این چهار کشور احداث خواهد شد. علیرضا ضیغمی سهم سرمایه گذاری شرکت پالایش نفت سوریه در ساخت پالایشگاه سوریه را ۱۵ درصد، شرکت نفت ونزولایی ۳۳ درصد، شرکت نفت مالزیایی ۲۶ درصد و سهم ایران را ۲۶ درصد اعلام کرد. وی با بیان این که بر اساس برنامه اولیه قرار است ۳۰ درصد نفت خام مورد نیاز پالایشگاه الفروقلوس از سوی یک شرکت ونزولایی، ۲۰ درصد شرکت ملی نفت ایران و ۵۰ درصد دیگر نیز از سوی شرکت نفت سوریه تامین شود، افزود: با توجه به شرایط اقتصادی و افزایش توجیه پذیری این پروژه، پیشنهادی از سوی شرکا مبنی بر افزایش سهم سوریه برای تامین خوراک مورد نیاز این پالایشگاه مطرح شده است که هم اکنون در حال مذاکره با شرکا هستیم. معاون وزیر نفت در امور پالایش و پخش ظرفیت تولید این پالایشگاه را روزانه ۱۴۰ هزار بشکه اعلام و تصریح کرد: برای ساخت این پروژه به ۴/۴ میلیارد دلار سرمایه نیاز است که ۲/۲ میلیارد دلار آن از سوی سهام شرکا تامین می شود. به گفته ضیغمی، شرکت توسعه صنایع پالایش ایران (وابسته به شرکت ملی پالایش و پخش) در قالب سهم ۲۶ درصدی ایران در ساخت این پالایشگاه جدید در سوریه، مشارکت دارد و مذاکراه ها برای ساخت این پالایشگاه در حال انجام است. مدیر طرح های برون مرزی شرکت ملی مهندسی و ساختمان نفت ایران نیز پیش تر در باره روند تامین خوراک پالایشگاه الفروقلوس با خبرنگار شانا گفته بود: در صورت تامین بخشی از خوراک پالایشگاه سوریه از سوی ایران و ونزوئلا، علاوه بر هزینه های انتقال نفت خام به سوریه، هزینه‌های تخلیه و انتقال نفت به داخل خاک این کشور و سرمایه گذاری برای ساخت تاسیسات مورد نیاز به هزینه های طرح افزوده می شد که از نظر اقتصادی به صرفه نیست؛ بنا بر این پیشنهاد شد که نفت خام پالایشگاه جدید الفروقلوس از خطوط لوله نفت خام سوریه که از نزدیکی این پالایشگاه عبور می کند، تامین شود. وزیران نفت دو کشور ایران و ونزوئلا روز سه شنبه (۲۷ مهر) دیدار و در زمینه توسعه همکاری در بخش بالادستی صنعت نفت، سرمایه گذاری در میدان های نفتی ونزوئلا و پارس جنوبی، پتروشیمی، ایجاد شرکت مشترک نفتی کشتیرانی، سرمایه گذاری در یک کشور ثالث همچنین در حوزه حمل و نقل، آموزش کارکنان و تجارت گفت و گو کردند. ایران و ونزوئلا حدود ۹ درصد از نفت جهان را تولید می کنند و همکاری های گسترده سیاسی و اقتصادی دارند. از دو سال پیش، پیشنهاد مشارکت شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی برای ساخت پالایشگاه های جدید در خارج از کشور مطرح و از سوی هیئت مدیره این شرکت تصویب شد. این شرکت هم اکنون در ساخت پالایشگاه نفت در جزیره جاوه اندونزی، استان کداح در شمال مالزی، همچنین پالایشگاه های دیگری در کشور اندونزی و ویتنام مشارکت دارد.

در ۶ ماه نخست امسال و با ۷۴ درصد رشد:

ارزش صادرات میعانات گازی پارس جنوبی به مرز ۳ میلیارد دلار رسید

دانش نفت: مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس از صادرات بیش از پنج میلیون تن میعانات گازی پارس جنوبی به ارزش حدود سه میلیارد دلار در نیمه نخست امسال خبر داد.

مهندس موسی سوری افزود: در ۶ ماه نخست امسال، پنج میلیون و ۳۱۹ هزار و ۴۶۳ تن انواع میعانات گازی تولیدی در فازهای فعال پارس جنوبی به ارزش دو میلیارد و ۹۶۶ میلیون و ۵۰۲ هزار از طریق مجتمع بندری پارس صادر شده است. وی ادامه داد: میزان یاد شده در قیاس با مدت مشابه سال گذشته (سه میلیون و ۵۴۰ هزار تن میعانات گازی به ارزش یک میلیارد و ۷۰۱ میلیون و ۱۳۰ هزار تن در ۶ ماه نخست سال ۱۳۸۸) نشان می دهد صادرات میعانات گازی در ۶ ماه نخست امسال به لحاظ وزنی ۵۰ درصد و از نظر ارزشی نیز ۷۴ درصد رشد داشته است. سوری یادآور شد: مجموع صادرات انجام شده در نیمه نخست امسال از منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس (به اضافه میزان صادرات غیرنفتی به ارزش دو میلیارد و ۲۱۰ میلیون دلار)، با بیش از هشت میلیون تن، پنج میلیارد و ۱۷۷ میلیون تن بوده است. مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس تصریح کرد: محصولات صادراتی پارس جنوبی به طور عمده پلی اتیلن سبک و سنگین، میعانات گازی، گازهای پروپان، بوتان، بنزن، پارازایلین و دیگر محصولات با ارزش هستند که به کشورهای مختلف آسیایی و اروپایی صادر شده است.

واردات حدود ۸۰۰ میلیون دلار تجهیزات و قطعات پروژه های پارس جنوبی

مدیرعامل سازمان منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس گفت: در ۶ ماه نخست امسال، بیش از ۲۳۰ هزار تن انواع کالاها شامل تجهیزات ضروری برای اجرای پروژه های موجود در پارس جنوبی، به ارزش بیش از ۷۸۳ میلیون دلار، از طریق گمرک منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس وارد شده است. سوری افزود: این میزان در قیاس با واردات انجام شده در ۶ ماه نخست سال گذشته (بیش از ۱۲۳ هزار تن به ارزش بیش از ۷۳۲ میلیون دلار واردات پروژه ای)، از نظر وزنی ۸۸ درصد و به لحاظ ارزشی، ۷ درصد رشد نشان می دهد. وی یادآور شد: در نیمه نخست امسال ۱۵ هزار و ۲۶۴ تن به ارزش بیش از ۲۶ میلیون دلار مربوط به «واردات قطعی» بوده که در قیاس با مدت مشابه در سال گذشته، از نظر وزنی ۱۵۶ درصد و به لحاظ ارزشی، ۷۲۸ درصد رشده داشته است.

نگاه ویژه

افزایش ۱/۶ برابری تأمین تجهیزات صنعت نفت از داخل کشور

ارزش خریدهای داخلی صورت گرفته به وسیله شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران از تولیدکنندگان و صنعتگران داخلی در ۵ ماه نخست امسال رقمی بالغ بر ۹۰۲ میلیارد ریال است که نسبت به کل سال ۱۳۸۸بیش از ۱/۶ برابر شده است.

به گزارش روابط عمومی شرکت ملی نفت، بر اساس گزارش ارسالی از سوی شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران ، آمار خریدهای داخلی این شرکت از صنعتگران و تولیدکنندگان داخلی در سال ۱۳۸۸ به تعداد ۲۵۶ فقره و به ارزش ۵۵۲ میلیارد ریال گزارش شده است . این گزارش حاکی از آن است که با توجه به اهمیت پشتیبانی ساخت و خرید داخلی و تنها در پنج ماه نخست سال جاری ، ارزش سفارشات صادره برای خرید از تولید کنندگان و صنعتگران داخلی تولید کننده تجهیزات مورد نیاز صنعت نفت کشور به ۹۰۲ میلیارد ریال افزایش یافته و نسبت به کل ۱۲ ماهه سال ۱۳۸۸ بیش از ۶۳ درصد افزایش نشان میدهد و ۱/۶ برابر شده است. بر اساس این گزارش هم اکنون بیش از ۱۴ پروژه در دست اقدام توسط شرکت پشتیبانی ساخت و تهیه کالای نفت تهران در حال انجام است که از جمله این پروژه ها می توان به ساخت دو دستگاه دکل حفاری دریایی توسط شرکت صدرا ؛ سفارش های مربوط به این پروژه تا پایان شهریور ماه صادر شده و اعتبار اسنادی آن گشایش یافته، ساخت ۳ دستگاه دکل حفاری خشکی توسط جهاد دانشگاهی که سفارش آن صادر شده، راهبری قرارداد تعمیر قطعات توربین آون که توسط شرکت تعمیر کننده صها در حال انجام است، پیگیری فنی ساخت روتور توربین سولار و راستون و پروژه پیگیری فنی ساخت روتور توربین رولز رویس توسط شرکت توربین ماشین خاورمیانه که خاتمه یافته، فروش کالاهای موجود در انبار بازرگانی ری (قرار داد ساخت ۶۳ دست پره توربین) توسط شرکت موادکاران که اتمام رسیده و تمامی قطعات ساخت داخل بوده ، خرید و ساخت یک ستگاه دکل حفاری ۳۰۰۰ HP از مدیریت تدارکات و ساخت طوس که در مرحله صدور سفارش و انجام است، قراردادهای هفتاد و پنج دستگاه PLITIO-DOWN HOLE COM و پروژه WIRE LINE ACC را با شرکت بسط انرژی پرشیا منعقد شده، ساخت داخل تاپ درایو، ساخت داخل روغن هیدرولیک توربین، ساخت داخل قطعات پمپهای فرایندی با طراحی شرکت تایکو، افزایش سهم ساخت داخل مته های حفاری و ساخت داخل ۳۳ فقره قطعات یدکی (که سابقاً در کشور تولید نمی شد) اشاره کرد.

گفتمان

مدیر فازهای ۱۷ و ۱۸ خبر داد:
احتمال توافق ایران و قطر برای برداشت حداکثری میعانات گازی از پارس جنوبی

مدیر فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی گفت: با توجه به ارزش بالای میعانات گازی امکان توافق و برنامه ریزی مشترک بین ایران و قطر برای برداشت بهینه میعانات وجود دارد که در قالب اوپک گازی و مذاکرات دوجانبه می توان این مسئله را پیگیری کرد.

سهراب بهلولی قشقایی اظهار داشت: اگر فشار افت کند میزان کاندنسیت تشکیل شده در سنگ زیاد می شود و در عین حال در سرعت برداشت بالا باز هم میزان برداشت کاندنسیت کمتر می شود که این مساله نشان می دهد باید با سرعت میانه ای برای برداشت بهینه کاندنسیت از میدان عظیم گازی پارس جنوبی اقدام شود. وی تصریح کرد: به لحاظ ارزش ریالی ارزش گاز شیرین بسیار پایین تر از میعانات گازی است و به همین دلیل در طرف ایرانی میدان پارس جنوبی سیاستگذاری بر پیشروی با سرعتی اپتیموم استوار است تا به برداشت بیشتر میعانات منجر شود. مدیر فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی اضافه کرد: سود طرف قطری نیز بر برداشت بیشتر میعانات استوار است اما برای ما مسئله انسانی و وظیفه حاکمیتی در مورد تامین گاز شهری مورد نیاز کشور نیز مطرح است. وی افزود: قطری ها در اوایل برداشت از پارس جنوبی گاز متان میدان را می سوزاندند و تنها کاندنسیت را برداشت می کردند که این مساله نشان می دهد برای آنها نیز برداشت کاندنسیت بسیار مهم تر است. شقایقی تاکید کرد: امکان توافق و برنامه ریزی مشترک بین ایران و قطر برای برداشت ماکسیمم میعانات وجود دارد و در قالب اوپک گازی و مذاکرات دوجانبه می توان این مسئله را پیگیری کرد. وی با بیان اینکه مسئله به صورت فنی پیچیده نیست و کافی است با فشار و ظرفیت اپتیموم گاز تولید شود اضافه کرد: از ۱۰ تا ۱۵ سال آینده به بعد می توان روی تزریق گاز در پارس جنوبی برای افزایش برداشت میعانات برنامه ریزی کرد که این مسئله یعنی تزریق و ازدیاد ظرفیت در دستور کار طرفین ایرانی و قطری وجود دارد.

کاهش اشتغال در فازهای پارس جنوبی پس از بهره برداری

وی در ادامه با تاکید بر اینکه اهمیت افزایش توان تکنولوژی و صنعتی و ظرفیت های جدیدی که ایجاد شده کمتر از تولیدات پارس جنوبی نبوده است گفت: در چند سالی که پارس جنوبی فعال بوده دانش فنی بسیار زیاد و ظرفیت زیادی ایجاد شده و بخشی از نیروی کار کشور نیز اینجا مشغول به کار شده اند. مدیر فازهای ۱۷ و ۱۸ پارس جنوبی با بیان اینکه در زمان تحویل پروژه نیروی کار شاغل بسیار کاهش پیدا می کند گفت: در اوج فعالیت کار این پروژه حتی تا ۱۵ هزار نفر نیرو را به کار می گیرد اما در زمان بهره برداری در بخش پالایشگاهی و Off shore این تعداد به زیر ۱۵۰۰ نفر شاغل دائم می رسند. وی اظهار داشت: عامل عمده کار در اینجا تامین مالی است و زمانی که پیش بینی تامین مالی به طور کامل انجام می شود با مشکلی مواجه نمی شویم؛ البته روانسازی کار هم عامل مهمی است که شرکت ملی نفت، وزارت نفت و کارگروه نفت در این زمینه به ما کمک می کنند.